

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRINCIPAL
IMPREMTA
CARRER DE FORTUNY, NUM. 2 TERS
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2,293

ANY IX.-NUM. 2,652 BARCELONA, DIMARS 11 DE JUNY DE 1912 UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Primer miting d'Aviació a Espanya

Desde'l 8 de juny en el Hipòdrom de Barcelona

Tots els dies a les 4 tardes i els festius a dita hora i les 9 matí
Medis de comunicació: Tramvies de Can Tunis, que sortiran de la Porta de la Pau.
Punts de venda de localitats: Administració principal de Loteries Plassa de Catalunya núm. 3.
Administració número 23, carrer Ferrández, 32; Administració número 2, Rambla del Centre, 19;
Administració número 1, Rambla Estúdis, 4; Administració número 9, Rambla Sta. Mónica, 9;
Administració número 20, Plassa Urquinaona número 8; Hipòdrom.
Preus: Paics amb 6 entrades, 30 pessetes. Entrades Tribuna i Preferencia, 5. Entrades lliure
circulació, 10. Entrades general, 1 pta. Entrades cotxes i automòbils, 5. El timbre a càrrec del
públic. Tots els matins exposició d'aparells.
S'admetran passatgers en els aparèlls a 100 pessetes cada un.

L'advocat ANTONI SANSALVADOR ha traslladat el seu despatx i domicili al carrer CLARIS, 72, principal.

Lerrouxistes y reformistes

DEDUCCIÓ TENERABIES

Es ben cert que l'escàndol lerrouxista de abans d'ahir en el Teatre del Bosc constituïx una tristesa i una vergonya. D'aquestes tristesses i d'aquestes vergonyes, l'història del lerrouxisme n'està plena. El partit d'en Lerroux no més se titula republicà per ferir i deshonrar millor la República.

Gent ineducada, gent brutal, atada per totes les rancunes, encesa per totes les malès passions, els lerrouxistes s'han convertit, per la seva feina i pel seu exemple, en els pitjors enemics de la República, en el més ferm obstacle per a la seva implantació. Pera començars d'això no més cal llegir els comentaris que els diaris monàrquics dediquen a la feta dels lerrouxistes en el Teatre del Bosc.

Segons aquesta premsa, els fets del diumenge mostren lo que passaria a Espanya si la República arribés a triomfar. «La Veu de Catalunya» amb el seu zel dinàstic, es el diari que més afectadament horritzat se mostra davant de les malifetes dels tituls republicans radicals. «Lector que no es republicà exclama—lector que, potser enamorat de les paraules cristianes que falsifica, esperes en la República, jo t'hauria volgut en el miting reformista d'ahir. La impressió que m'hauries fet es aquesta: Dou nos en guart de la República amb els republicans que hi ha a Espanya».

Oh, l'horror dels nostres conservadors! An els es sembla possible la monarquia amb els actuals monàrquics; els sembla possible el jaumisme amb els jaunistes actuals. Defensen un règim ont les prevaricacions y les immoralitats sobren, culpable de cent ignominies y de cent desgracies. No s'espanten davant la tètrica perspectiva—sotament imaginària—d'un triomf dels jaunistes, amb els seus reguets, les seves intimitats salvatges y els seus instints sanguinaris. Sotament es esborrona la República. «Deu nos en guart! Deu nos en guart! criden amb tot de melodrama».

Aqueixes deduccions dels monàrquics son una arma política desleial, un espantall ridícul. Les incivilitats dels lerrouxistes fan molt de mal a la República; però no la converteixen en aqueix terrible perill de demagogia y anarquia que descriu l'orgue del regionalisme dinàstic. Així com diu «La Veu»—y té raó—que no pot atribuirse a Barcelona l'acté dels lerrouxistes, ja que ells no son Barcelona, tampoc a la República pot atribuirse, ja que els lerrouxistes no son la República. Dintre un règim republicà honrat y lliberal, el lerrouxisme que daria reduir a una despreciable y impotent colla de cridares, sense cap acció ni cap influència en la vida política d'Espanya y de Catalunya.

El projecte d'en Canalejas, en lo fonamental, s'aparta tant del pensament originari que de cap manera pot satisfer les aspiracions de Catalunya ni resoldre cap dels aspectes del problema català. El plei, doncs, entre Catalunya y el Poder Central, resta igual que abans, sense que, per ara, s'hi vegi cap tendència de fallo favorable als interessos y drets imprescriptibles del nostre poble.

L'Estat no vol despendres en res ni per res de la seva sobirania y tanca amb peny y clau, a les Diputacions Catalanes, totes les atribucions que li corresponen per exercir lliurement les seves funcions en benefici de les obres públiques, ensenyansa, reformes legislatives, conservació de monuments, etc, tenint, empró, bon cuidat en limitar els medis econòmics amb que deuria enfortir l'Hisenda mancomunada per poguer atendre amb amplitut les seves funcions.

En una paraula: el Projecte don Canalejas ve a esser al meu entendre, com aquell a qui se'l lliga y agarroia estretament y una volta privats sos membres de tot moviment, se li diu, ara moue, bellugat, fes lo que vullguis.

Se'm dirà, tal volta, que al Projecte després de discutit, pot devenir modificat empró per motes que sien les modificacions que s'hi fassin no amoniarà poc ni gens l'odiós esquematisme de la nostra terra.

S'ha dit y repetit que no hi ha dret a l'apart de la bona fe del senyor Canalejas en assumpte de vital interès per Catalunya.

Doncs be, jo que després d'haver llegit y rellegit el famant Projecte he retornat sotament al meu habitual pesimisme, els dic als quins de tal manera opina y amb tols els respectes, naturalment, que les seves personalitats se mereixen, que Deu els hi conservi tan bona joia.

En la paraula: el Projecte don Canalejas ve a esser al meu entendre, com aquell a qui se'l lliga y agarroia estretament y una volta privats sos membres de tot moviment, se li diu, ara moue, bellugat, fes lo que vullguis.

Se'm dirà, tal volta, que al Projecte després de discutit, pot devenir modificat empró per motes que sien les modificacions que s'hi fassin no amoniarà poc ni gens l'odiós esquematisme de la nostra terra.

S'ha dit y repetit que no hi ha dret a l'apart de la bona fe del senyor Canalejas en assumpte de vital interès per Catalunya.

Doncs be, jo que després d'haver llegit y rellegit el famant Projecte he retornat sotament al meu habitual pesimisme, els dic als quins de tal manera opina y amb tols els respectes, naturalment, que les seves personalitats se mereixen, que Deu els hi conservi tan bona joia.

Notes polítiques

Errades

En l'article de nostre volgut company senyor Noguera publicat en l'edició d'ahir, hi ha entre altres menys importants, unes quines errades que desfiguren tot un paragraf. Pera no detallarles, reproduïrem el paragraf tal com havia d'haver sortit:

«En el partit liberal anglès, hi ha'l grup històric representat en l'actual govern principalment per Mr. Asquith y Sir Grey, y'l grup radical, que l'inda amb el socialisme y es acapitallat per Lloyd George y Jhon Burns. A què esmentar més exemples?»

Declaracions de l'Azziati

«El Intransigent» d'ahir anuncia que'l seu redactor senyor Ambroa ha celebrat amb el diputat republicà senyor Azziati una entrevista que caldrà de sensacional.

Les declaracions del senyor Azziati han sigut referendades pel senyor Borral y per la Junta municipal valenciana; de manera que seràn autoritzades pel partit republicà d'aquella ciutat.

La U. F. N. R. a Vilafranca

Diumenge passat, tingué lloc en aquesta vila una reunió preparatòria per a la constitució d'un centre d'U. F. N. R.

L'acte fou molt concorregut. Els companys Miró, Roqueta y Aleu en nom de la comissió organitzadora, exposaren en mitj del major entusiasme les doctrines per quals devia regir la nova entitat, finalment l'acte amb un bell parlament del diputat provincial l'Isidre Rios.

Amb la llarga llista que pogué confeccionar-se de socis que com a tals s'incrigueren en el mateix acte, pot evidenciarse que l'U. F. N. R., trovarà a Vilafranca una entusiasta adhesió.

Oportunament se donarà compte dels actes que realitzi per constituir-se en entitat.

Cap al melquidisme

Demà passat a la nit, se reunirà la Junta Directiva del «Círculo Republicano» de la plassa del Teatre, per acordar el dia en que s'haurà de reunir la Junta general y acordar la política que ha de seguir.

Se dona per indubtable que secundarà la acció don Melquíades Alvarez.

Delicadesa

Copiem d'«El Noticiero» d'avui lo següent, que deixem textual y en castellà:

«Hablando con el diputado provincial de la izquierda señor Puigpuig acerca de la política de don Melquíades nos ha dicho: nada he resuelto respecto al ingreso del partido reformista; pero si algún día me resolviera a ello antes dimitiría mi acté de diputado, ya que fué la izquierda quien propuso y votó mi candidatura. Entiendo que eso es lo decente».

En una llista para algú.

Ens diuen que la mateixa resposta, exactament la mateixa, ha donat un diputat a Cortes de l'U. F. N. R., que's a la vegada un profund escriptor, a uns que'l convidaren a que's les reformistes.

ORDINARI a Valencia y Madrid.

Servei diari per correu exprés: Ribera, 10, entressol.

La jornada melquidista del diumenge

Tots els diaris d'ahir parlen extensament de l'intent del miting reformista, no celebrat per l'intolerancia dels lerrouxistes. Gairebé tots execren l'inefable procedir dels tituls republicans radicals y de fet canel·listes a ultrança.

Està clar que cada diari trou les conseqüencies que van bé a la seva política. Així «La Vanguardia», «La Tribuna» y ls altres diaris de dreta, sobre tot «La Veu», amb l'andor monàrquic del neofit, diuen que de tot això'n té culpa la República y que desgraciada de nosaltres si governessin els republicans.

«El Progreso» bat amb motiu del miting el «record» de la fantasia periodística y de la lògica capciosa, pera demostrar coses tant indemostrables com aquestes:

Que de la protesta antimelquidista'n son la causa en Nàgels, nosaltres y ls pobres progressistes que no volgueren entrar al nou partit; que ls protestants foren «els pobles», es dir un acoblament de republicans de tols els camps, no un partit, y que ls nacionalsistes formaren hipòcritament en la protesta.

Les cinc columnes de proca dolenta y ls cinquanta y tants títols que han sigut necessaris pera explicar tot això, no convenen, naturalment, a ningú. Com que tols els diaris y «El Progreso» mateix porten l'aranga don Guerra del Río permetent parlar a l'illustre orador asturià y dirigida als «amigos y correligionarios» Doncs si's demana calma y silenci als amigos y correligionarios, qui eren els que promovien l'escàndol? Els progressistes?

«El Liberal», seguint fent d'alit don Lerroux diu que's s'oposaren a la propaganda reformista foren els «elementos viciados». En un altre lloc inseria les següents declaracions don Melquíades Alvarez, fetes particularment, que no sabem quina veracitat tenen que estan en contradicció amb altres declaracions fetes en públic pel mateix polític algunes hores després. Les declaracions que l'atribueix «El Liberal» y que suposa fets en alguns instants mentre se buidava local, son aquestes:

«Esto será un pernicioso ejemplo—refiriéndose a lo ocurrido durante el miting—Esto es lo que ocurrirá donde tengamos fuerza y entonces ellos organizarán algún acto público».

«La Publicidad», orgue del nou partit y espiritualmente en ell, encara que sembla afiliat a l'U. F. N. R., dedica una plana y mitja a l'acte y surt furienta contra ls lerrouxistes, la policia y'l governador.

En el banquet que després del miting (tingué lloc a la «Maison Dorée», hi anaren uns cinquanta persones. Els més personatges de aquestes, segons «La Publicidad», eren:

Don Laureà Miró, don Josep Zulueta, don Dionisí Millán, don Jesús Calvo, don Tomás Romero, don Joaquim Foronda, don Ildefonso García del Corral, don Ramón Manaut, don Lluís Companys, don Emeteri Pelina, don Josep Vilà Comes, don Josep Bosch, don Albert Aguilera Arjona, don Carmel Madrid, don Toribí Fernández Morales y don Enric Duart.

A la tarda del diumenge, el senyor Alvarez visità'l «Centro de Unión Republicana» del districte seló y al «Círculo Republicano» de la plassa del Teatre, font en cada centre un petit discurs.

En el primer centre parlaren els senyors Miró y Alvarez y en el segon els senyors Eusebi Corominas, Romero y Alvarez.

Amb motiu dels actes melquidistes, han fet més o menys ostensible demostració d'adhesió al que del nou partit, tols els prohoms de totes categories de l'Unió Republicana, a excepció dels senyors Layret, Bustardes y amics seus.

Un diari d'ahir diu que ls reformistes se proposen celebrar dintre pox un miting en la plassa de toros, com a rescabament del del Bosc. No'ns sembla gaire verídica la informació, que de totes maneres recullim.

Nosaltres hem sabut d'origen particular que els radicals se proposen interrompre tols els actes que realitzi els novells reformistes, fins arribar a impedir la constitució d'aquest partit. Visca la tolerancia!

«El Progreso» bat amb motiu del miting el «record» de la fantasia periodística y de la lògica capciosa, pera demostrar coses tant indemostrables com aquestes:

Que de la protesta antimelquidista'n son la causa en Nàgels, nosaltres y ls pobres progressistes que no volgueren entrar al nou partit; que ls protestants foren «els pobles», es dir un acoblament de republicans de tols els camps, no un partit, y que ls nacionalsistes formaren hipòcritament en la protesta.

Les cinc columnes de proca dolenta y ls cinquanta y tants títols que han sigut necessaris pera explicar tot això, no convenen, naturalment, a ningú. Com que tols els diaris y «El Progreso» mateix porten l'aranga don Guerra del Río permetent parlar a l'illustre orador asturià y dirigida als «amigos y correligionarios» Doncs si's demana calma y silenci als amigos y correligionarios, qui eren els que promovien l'escàndol? Els progressistes?

«El Liberal», seguint fent d'alit don Lerroux diu que's s'oposaren a la propaganda reformista foren els «elementos viciados». En un altre lloc inseria les següents declaracions don Melquíades Alvarez, fetes particularment, que no sabem quina veracitat tenen que estan en contradicció amb altres declaracions fetes en públic pel mateix polític algunes hores després. Les declaracions que l'atribueix «El Liberal» y que suposa fets en alguns instants mentre se buidava local, son aquestes:

«Esto será un pernicioso ejemplo—refiriéndose a lo ocurrido durante el miting—Esto es lo que ocurrirá donde tengamos fuerza y entonces ellos organizarán algún acto público».

«La Publicidad», orgue del nou partit y espiritualmente en ell, encara que sembla afiliat a l'U. F. N. R., dedica una plana y mitja a l'acte y surt furienta contra ls lerrouxistes, la policia y'l governador.

En el banquet que després del miting (tingué lloc a la «Maison Dorée», hi anaren uns cinquanta persones. Els més personatges de aquestes, segons «La Publicidad», eren:

Don Laureà Miró, don Josep Zulueta, don Dionisí Millán, don Jesús Calvo, don Tomás Romero, don Joaquim Foronda, don Ildefonso García del Corral, don Ramón Manaut, don Lluís Companys, don Emeteri Pelina, don Josep Vilà Comes, don Josep Bosch, don Albert Aguilera Arjona, don Carmel Madrid, don Toribí Fernández Morales y don Enric Duart.

A la tarda del diumenge, el senyor Alvarez visità'l «Centro de Unión Republicana» del districte seló y al «Círculo Republicano» de la plassa del Teatre, font en cada centre un petit discurs.

En el primer centre parlaren els senyors Miró y Alvarez y en el segon els senyors Eusebi Corominas, Romero y Alvarez.

Amb motiu dels actes melquidistes, han fet més o menys ostensible demostració d'adhesió al que del nou partit, tols els prohoms de totes categories de l'Unió Republicana, a excepció dels senyors Layret, Bustardes y amics seus.

Un diari d'ahir diu que ls reformistes se proposen celebrar dintre pox un miting en la plassa de toros, com a rescabament del del Bosc. No'ns sembla gaire verídica la informació, que de totes maneres recullim.

Nosaltres hem sabut d'origen particular que els radicals se proposen interrompre tols els actes que realitzi els novells reformistes, fins arribar a impedir la constitució d'aquest partit. Visca la tolerancia!

«El Progreso» bat amb motiu del miting el «record» de la fantasia periodística y de la lògica capciosa, pera demostrar coses tant indemostrables com aquestes:

Que de la protesta antimelquidista'n son la causa en Nàgels, nosaltres y ls pobres progressistes que no volgueren entrar al nou partit; que ls protestants foren «els pobles», es dir un acoblament de republicans de tols els camps, no un partit, y que ls nacionalsistes formaren hipòcritament en la protesta.

Les cinc columnes de proca dolenta y ls cinquanta y tants títols que han sigut necessaris pera explicar tot això, no convenen, naturalment, a ningú. Com que tols els diaris y «El Progreso» mateix porten l'aranga don Guerra del Río permetent parlar a l'illustre orador asturià y dirigida als «amigos y correligionarios» Doncs si's demana calma y silenci als amigos y correligionarios, qui eren els que promovien l'escàndol? Els progressistes?

«El Liberal», seguint fent d'alit don Lerroux diu que's s'oposaren a la propaganda reformista foren els «elementos viciados». En un altre lloc inseria les següents declaracions don Melquíades Alvarez, fetes particularment, que no sabem quina veracitat tenen que estan en contradicció amb altres declaracions fetes en públic pel mateix polític algunes hores després. Les declaracions que l'atribueix «El Liberal» y que suposa fets en alguns instants mentre se buidava local, son aquestes:

«Esto será un pernicioso ejemplo—refiriéndose a lo ocurrido durante el miting—Esto es lo que ocurrirá donde tengamos fuerza y entonces ellos organizarán algún acto público».

«La Publicidad», orgue del nou partit y espiritualmente en ell, encara que sembla afiliat a l'U. F. N. R., dedica una plana y mitja a l'acte y surt furienta contra ls lerrouxistes, la policia y'l governador.

En el banquet que després del miting (tingué lloc a la «Maison Dorée», hi anaren uns cinquanta persones. Els més personatges de aquestes, segons «La Publicidad», eren:

Don Laureà Miró, don Josep Zulueta, don Dionisí Millán, don Jesús Calvo, don Tomás Romero, don Joaquim Foronda, don Ildefonso García del Corral, don Ramón Manaut, don Lluís Companys, don Emeteri Pelina, don Josep Vilà Comes, don Josep Bosch, don Albert Aguilera Arjona, don Carmel Madrid, don Toribí Fernández Morales y don Enric Duart.

A la tarda del diumenge, el senyor Alvarez visità'l «Centro de Unión Republicana» del districte seló y al «Círculo Republicano» de la plassa del Teatre, font en cada centre un petit discurs.

En el primer centre parlaren els senyors Miró y Alvarez y en el segon els senyors Eusebi Corominas, Romero y Alvarez.

Amb motiu dels actes melquidistes, han fet més o menys ostensible demostració d'adhesió al que del nou partit, tols els prohoms de totes categories de l'Unió Republicana, a excepció dels senyors Layret, Bustardes y amics seus.

Un diari d'ahir diu que ls reformistes se proposen celebrar dintre pox un miting en la plassa de toros, com a rescabament del del Bosc. No'ns sembla gaire verídica la informació, que de totes maneres recullim.

Nosaltres hem sabut d'origen particular que els radicals se proposen interrompre tols els actes que realitzi els novells reformistes, fins arribar a impedir la constitució d'aquest partit. Visca la tolerancia!

«El Progreso» bat amb motiu del miting el «record» de la fantasia periodística y de la lògica capciosa, pera demostrar coses tant indemostrables com aquestes:

Que de la protesta antimelquidista'n son la causa en Nàgels, nosaltres y ls pobres progressistes que no volgueren entrar al nou partit; que ls protestants foren «els pobles», es dir un acoblament de republicans de tols els camps, no un partit, y que ls nacionalsistes formaren hipòcritament en la protesta.

Les cinc columnes de proca dolenta y ls cinquanta y tants títols que han sigut necessaris pera explicar tot això, no convenen, naturalment, a ningú. Com que tols els diaris y «El Progreso» mateix porten l'aranga don Guerra del Río permetent parlar a l'illustre orador asturià y dirigida als «amigos y correligionarios» Doncs si's demana calma y silenci als amigos y correligionarios, qui eren els que promovien l'escàndol? Els progressistes?

«El Liberal», seguint fent d'alit don Lerroux diu que's s'oposaren a la propaganda reformista foren els «elementos viciados». En un altre lloc inseria les següents declaracions don Melquíades Alvarez, fetes particularment, que no sabem quina veracitat tenen que estan en contradicció amb altres declaracions fetes en públic pel mateix polític algunes hores després. Les declaracions que l'atribueix «El Liberal» y que suposa fets en alguns instants mentre se buidava local, son aquestes:

«Esto será un pernicioso ejemplo—refiriéndose a lo ocurrido durante el miting—Esto es lo que ocurrirá donde tengamos fuerza y entonces ellos organizarán algún acto público».

«La Publicidad», orgue del nou partit y espiritualmente en ell, encara que sembla afiliat a l'U. F. N. R., dedica una plana y mitja a l'acte y surt furienta contra ls lerrouxistes, la policia y'l governador.

En el banquet que després del miting (tingué lloc a la «Maison Dorée», hi anaren uns cinquanta persones. Els més personatges de aquestes, segons «La Publicidad», eren:

Don Laureà Miró, don Josep Zulueta, don Dionisí Millán, don Jesús Calvo, don Tomás Romero, don Joaquim Foronda, don Ildefonso García del Corral, don Ramón Manaut, don Lluís Companys, don Emeteri Pelina, don Josep Vilà Comes, don Josep Bosch, don Albert Aguilera Arjona, don Carmel Madrid, don Toribí Fernández Morales y don Enric Duart.

A la tarda del diumenge, el senyor Alvarez visità'l «Centro de Unión Republicana» del districte seló y al «Círculo Republicano» de la plassa del Teatre, font en cada centre un petit discurs.

En el primer centre parlaren els senyors Miró y Alvarez y en el segon els senyors Eusebi Corominas, Romero y Alvarez.

Amb motiu dels actes melquidistes, han fet més o menys ostensible demostració d'adhesió al que del nou partit, tols els prohoms de totes categories de l'Unió Republicana, a excepció dels senyors Layret, Bustardes y amics seus.

Un diari d'ahir diu que ls reformistes se proposen celebrar dintre pox un miting en la plassa de toros, com a rescabament del del Bosc. No'ns sembla gaire verídica la informació, que de totes maneres recullim.

Nosaltres hem sabut d'origen particular que els radicals se proposen interrompre tols els actes que realitzi els novells reformistes, fins arribar a impedir la constitució d'aquest partit. Visca la tolerancia!

Concurs públic de plaques de carrer

L'Excel·lentíssim Ajuntament de la vila de Canet de Mar, desitjant substituir les actuals plaques indicadores dels seus carrers, per altres de caient artístic y catalànes; a la vegada que, volguent fugir de l'uniformitat y procurar que siguin diferents els models de plaques, crida un concurs públic bñ les bases següents:

Primera: Se deixa en completia llibertat als artistes pera presentar dibuixos, escults a son gust les classes de pedra o majòliques, combinacions de colors, estil de lletres, formes arquitectòniques y adornos.

Segona: Cada dibuix, a escala no menor d'un quint d'execució, haurà de dir:

Carrer de
. . . metros de longitud

Se donarà en àlit mostra del caràcter de lletre y xifres, sense fixar els noms y ls números, perquè l'Ajuntament, d'entre les plaques premiades, farà la distribució coneguent els carrers que millor li semblin.

Tercera: Se concedirà premi en metalls: un de 75 pessetes; un de 50 pessetes; y diferents, a lo menys tres, de 25 pessetes, segons el nombre de plaques-dibuixos que'n siguin mereixedors.

Els dibuixos premiats, quedaran, segons l'lei, de propietat de l'Ajuntament.

Quarta: Els dibuixos hauran d'esser presentats o remesos a la secretaria de l'Ajuntament, per tot el dia 26 de juny, exposts al públic durant els dies de la Festa Major de Sant Pere.

Quinta: Cada dibuix haurà d'anar acompanyat d'un plec tancat amb el tema y l'ama d'un nom suposat. Al fers públic el fello del Jurat, remetràn els autors premiats els seus veraders noms junt amb el suposat, escrit y rubricat amb forma exacta al original pera computar l'identitat.

Sexa: El Jurat calificador el formaran dos arquitectes, dos aficionats artistes y un individu de l'Ajuntament, donant fe de l'acté el Secretari de la corporació municipal.

Canet de Mar, primer de juny de 1912.—L'Arcaide, Maríán Serra. P. A. de l'E. A. el Secretari, Alexandre Melis.

ECOS

ESTEM EN PLE període de lo que podríem anomenar diumenges congestionats. Avans d'ahir, diumenge, un miting enorme y caótic, una cursa de beaus, que foren com unes festes de solidaritat tauromàca y com si encara les multituds bullangueres no tinguessin prou espectacles, els aeroplans foren aixecar els caps hores seguides, com si alguna cometa, estigués creuant per les estrelles.

Peró a l'aeròdrom hi havia poca gent. Faltaren els aristòcrates y els homes de firma y la gent que va a tot arreu, sense dubte perquè estaven admirant la bellesa de la festa flamenca, en els budells desmenuts—els aficionats veterans diuen que mai com el diumenge n'hi havien vist tants—dels cabells, o en la cara d'un picador que va caure de boca damunt mitj metre de tripes que quedaren exteses en la sorra. Encara que'l problema de l'aviació se tingués d'haver resolt el diumenge a l'aeròdrom, la nostra gent damada no hi hauria aaudit. El nom del Guerra i mes soroll perals nostres burgesos que no pas el de Vedrines y comprenen millor l'escadà d'un parell de chanderilles que no pas la d'un aeroplà.

El senyor marquès d'Alfarràs, Sagnier, Negreverd y altres significats cavallers barcelonins, anaren a esperar y acompanyaren al Guerra. La nostra memoria no recorda cap d'aquestes corteses senyorívols, pera un sabí, pera un artista, pera un home d'energia moderna, pera un polític. El senyor marquès d'Alfarràs, per exemple, té un jardí senyoril, conegut popularment per el labinerí d'Horta. En aquell jardí, hi han escampades profusament unes làpides de marbre amb lletres daurades, recordatòries de reals visites an aquell parc pinal. Allí una llegenda per al senyor rei Carles IV y pera Ferrán VII y Isabel II, príncips y princeses de noms arcaics y sonors. Però en lloc s'hi veu un record pera la representació de l'el·lengia a Taurida. Y se podrien entrellassar aquests noms, més auguts que's de les majestats: Goethe y Maragall!

Tal vegada ara, si don Rafael Guerra (à) Guerrita, visita l'aristocràtic jardí, se posi la làpida que Goethe y Maragall no han obtingut, perquè ell, el Guerra, també es majestat a la seva manera. Fou'l rei del toreig y ja's veu, quan se presenta en una plassa, la fècde, per grans que siguin els espases que hi toren, d'una mena de Francesc Josep, emperador d'Àustria, contemplant entendrà les altres reals misagues, de les quals ell es el patriarca.

ESTEM EN PLE període de lo que podríem anomenar diumenges congestionats. Avans d'ahir, diumenge, un miting enorme y caótic, una cursa de beaus, que foren com unes festes de solidaritat tauromàca y com si encara les multituds bullangueres no tinguessin prou espectacles, els aeroplans foren aixecar els caps hores seguides, com si alguna cometa, estigués creuant per les estrelles.

Peró a l'aeròdrom hi havia poca gent. Faltaren els aristòcrates y els homes de firma y la gent que va a tot arreu, sense dubte perquè estaven admirant la bellesa de la festa flamenca, en els budells desmenuts—els aficionats veterans diuen que mai com el diumenge n'hi havien vist tants—dels cabells, o en la cara d'un picador que va caure de boca damunt mitj metre de tripes que quedaren exteses en la sorra. Encara que'l problema de l'aviació se tingués d'haver resolt el diumenge a l'aeròdrom, la nostra gent damada no hi hauria audit. El nom del Guerra i mes soroll perals nostres burgesos que no pas el de Vedrines y comprenen millor l'escadà d'un parell de chanderilles que no pas la d'un aeroplà.

El senyor marquès d'Alfarràs, Sagnier, Negreverd y altres significats cavallers barcelonins, anaren a esperar y acompanyaren al Guerra. La nostra memoria no recorda cap d'aquestes corteses senyorívols, pera un sabí, pera un artista, pera un home d'energia moderna, pera un polític. El senyor marquès d'Alfarràs, per exemple, té un jardí senyoril, conegut popularment per el labinerí d'Horta. En aquell jardí, hi han escampades profusament unes làpides de marbre amb lletres daurades, recordatòries de reals visites an aquell parc pinal. Allí una llegenda per al senyor rei Carles IV y pera Ferrán VII y Isabel II, príncips y princeses de noms arcaics y sonors. Però en lloc s'hi veu un record pera la representació de l'el·lengia a Taurida. Y se podrien entrellassar aquests noms, més auguts que's de les majestats: Goethe y Maragall!

Tal vegada ara, si don Rafael Guerra (à) Guerrita, visita l'aristocràtic jardí, se posi la làpida que Goethe y Maragall no han obtingut, perquè ell, el Guerra, també es majestat a la seva manera. Fou'l rei del toreig y ja's veu, quan se presenta en una plassa, la fècde, per grans que siguin els espases que hi toren, d'una mena de Francesc Josep, emperador d'Àustria, contemplant entendrà les altres reals misagues, de les quals ell es el patriarca.

ESTEM EN PLE període de lo que podríem anomenar diumenges congestionats. Avans d'ahir, diumenge, un miting enorme y caótic, una cursa de beaus, que foren com unes festes de solidaritat tauromàca y com si encara les multituds bullangueres no tinguessin prou espectacles, els aeroplans foren aixecar els caps hores seguides, com si alguna cometa, estigués creuant per les estrelles.

Peró a l'aeròdrom hi havia poca gent. Faltaren els aristòcrates y els homes de firma y la gent que va a tot arreu, sense dubte perquè estaven admirant la bellesa de la festa flamenca, en els budells desmenuts—els aficionats veterans diuen que mai com el diumenge n'hi havien vist tants—dels cabells, o en la cara d'un picador que va caure de boca damunt mitj metre de tripes que quedaren exteses en la sorra. Encara que'l problema de l'aviació se tingués d'haver resolt el diumenge a l'aeròdrom, la nostra gent damada no hi hauria audit. El nom del Guerra i mes soroll perals nostres burgesos que no pas el de Vedrines y comprenen millor l'escadà d'un parell de chanderilles que no pas la d'un aeroplà.

El senyor marquès d'Alfarràs, Sagnier, Negreverd y altres significats cavallers barcelonins, anaren a esperar y acompanyaren al Guerra. La nostra memoria no recorda cap d'aquestes corteses senyorívols, pera un sabí, pera un artista, pera un home d'energia moderna, pera un polític. El senyor marquès d'Alfarràs, per exemple, té un jardí senyoril, conegut popularment per el labinerí d'Horta. En aquell jardí, hi han escampades profusament unes làpides de marbre amb lletres daurades, recordatòries de reals visites an aquell parc pinal. Allí una llegenda per al senyor rei Carles IV y pera Ferrán VII y Isabel II, príncips y princeses de noms arcaics y sonors. Però en lloc s'hi veu un record pera la representació de l'el·lengia a Taurida. Y se podrien entrellassar aquests noms, més auguts que's de les majestats: Goethe y Maragall!

Tal vegada ara, si don Rafael Guerra (à) Guerrita, visita l'aristocràtic jardí, se posi la làpida que Goethe y Maragall no han obtingut, perquè ell, el Guerra, també es majestat a la seva manera. Fou'l rei del toreig y ja's veu, quan se presenta en una plassa, la fècde, per grans que siguin els espases que hi toren, d'una mena de Francesc Josep, emperador d'Àustria, contemplant entendrà les altres reals misagues, de les quals ell es el patriarca.

ESTEM EN PLE període de lo que podríem anomenar diumenges congestionats. Avans d'ahir, diumenge, un miting enorme y caótic, una cursa de beaus, que foren com unes festes de solidaritat tauromàca y com si encara les multituds bullangueres no tinguessin prou espectacles, els aeroplans foren aixecar els caps hores seguides, com si alguna cometa, estigués creuant per les estrelles.

Peró a l'aeròdrom hi havia poca gent. Faltaren els aristòcrates y els homes de firma y la gent que va a tot arreu, sense dubte perquè estaven admirant la bellesa de la festa flamenca, en els budells desmenuts—els aficionats veterans diuen que mai com el diumenge n'hi havien vist tants—dels cabells, o en la cara d'un picador que va caure de boca damunt mitj metre de tripes que quedaren exteses en la sorra. Encara que'l problema de l'aviació se tingués d'haver resolt el diumenge a l'aeròdrom, la nostra gent damada no hi hauria audit. El nom del Guerra i mes soroll perals nostres burgesos que no pas el de Vedrines y comprenen millor l'escadà d'un parell de chanderilles que no pas la d'un aeroplà.

El senyor marquès d'Alfarràs, Sagnier, Negreverd y altres significats cavallers barcelonins, anaren a esperar y acompanyaren al Guerra. La nostra memoria no recorda cap d'aquestes corteses senyorívols, pera un sabí, pera un artista, pera un home d'energia moderna, pera un polític. El senyor marquès d'Alfarràs, per exemple, té un jardí senyoril, conegut popularment per el labinerí d'Horta. En aquell jardí, hi han escampades profusament unes làpides de marbre amb lletres daurades, recordatòries de reals visites an aquell parc pinal. Allí una llegenda per al senyor rei Carles IV y pera Ferrán VII y Isabel II, príncips y princeses de noms arcaics y sonors. Però en lloc s'hi veu un record pera la representació de l'el·lengia a Taurida. Y se podrien entrellassar aquests noms, més auguts que's de les majestats: Goethe y Maragall!

Tal vegada ara, si don Rafael Guerra (à) Guerrita, visita l'aristocràtic jardí, se posi la làpida que Goethe y Maragall no han obtingut, perquè ell, el Guerra, també es majestat a la seva manera. Fou'l rei del toreig y ja's veu, quan se presenta en una plassa, la fècde, per grans que siguin els espases que hi toren, d'una mena de Francesc Josep, emperador d'Àustria, contemplant entendrà les altres reals misagues, de les quals ell es el patriarca.

ESTEM EN PLE període de lo que podríem anomenar diumenges congestionats. Avans d'ahir, diumenge, un miting enorme y caótic, una cursa de beaus, que foren com unes festes de solidaritat tauromàca y com si encara les multituds bullangueres no tinguessin prou espectacles, els aeroplans foren aixecar els caps hores seguides, com si alguna cometa, estigués creuant per les estrelles.

Peró a l'aeròdrom hi havia poca gent. Faltaren els aristòcrates y els homes de firma y la gent que va a tot arreu, sense dubte perquè estaven admirant la bellesa de la festa flamenca, en els budells desmenuts—els aficionats veterans diuen que mai com el diumenge n'hi havien vist tants—dels cabells, o en la cara d'un picador que va caure de boca damunt mitj metre de tripes que quedaren exteses en la sorra. Encara que'l problema de l'aviació se tingués d'haver resolt el diumenge a l'aeròdrom, la nostra gent damada no hi hauria audit. El nom del Guerra i mes soroll perals nostres burgesos que no pas el de Vedrines y comprenen millor l'escadà d'un parell de chanderilles que no pas la d'un aeroplà.

El senyor marquès d'Alfarràs, Sagnier, Negreverd y altres significats cavallers barcelonins, anaren a esperar y acompanyaren al Guerra. La nostra memoria no recorda cap d'aquestes corteses senyorívols, pera un sabí, pera un artista, pera un home d'energia moderna, pera un polític. El senyor marquès d'Alfarràs, per exemple, té un jardí senyoril, conegut popularment per el labinerí d'Horta. En aquell jardí, hi han escampades profusament unes làpides de marbre amb lletres daurades, recordatòries de reals visites an aquell parc pinal. Allí una llegenda per al senyor rei Carles IV y pera Ferrán VII y Isabel II, príncips y princeses de noms arcaics y sonors. Però en lloc s'hi veu un record pera la representació de l'el·lengia a Taurida. Y se podrien entrellassar aquests noms, més auguts que's de les majestats: Goethe y Maragall!

Tal vegada ara, si don Rafael Guerra (à) Guerr

La Societat d'Atracció de Forasters

En la darrera sessió celebrada per la Junta Directiva de la Societat d'Atracció de Forasters, baix la presidència de don Marià Rubió, fou aprovat com a soci el Sr. Cinc Darré i nomenats delegats don Josep Noguera Puig per Girona i don Josep Sol Torrens per Lleida.

Se donà compte oficialment de l'arribada i estada en aquesta ciutat d'una caravana d'alumnes de l'Escola Superior de Comerç de Toulouse i d'una altra d'austriaca que realitzà son viatge a bordo del vapor "Thalys", així com dels serveis i obsequis que dedicà la Societat als turistes que componien dites expedicions.

Se prengueren, entre altres, els següents acords: Cooperar a instances del Primer Congrés Nacional d'Indústries Manufacteres; felicitar als propietaris de l'American Bar i Perles Delabre per l'artística instal·lació de llurs establiments; comissionar al delegat de la Societat a Madrid, per què assistís a la reunió de l'Institut d'Indústria, pròxima a celebrar-se en aquella ciutat; tractar de l'organització de la temporada artística de tardor d'Espanya i d'altres extenses relacions amb el pròxim Congrés de Turisme; adreçar a la Societat al Segon Congrés Excursionista Català pròxim a celebrar-se a Manresa; donar les gràcies a don Marià de Foronda per son generós oferiment de ceder un exemplar de la pel·lícula de propaganda de Barcelona; enviar al Sr. Cinc Darré, un exemplar de la referida pel·lícula i acceptar de les publicacions de la Societat per la propaganda de Barcelona en aquella població; consignar en acta un vot de gràcies a favor dels senyors Puig i Alfonso i Ribó per llur brillant gestió en l'Assamblea Pro Noguera-Pallaresa, celebrada a Lleida i la qual concorregueren en representació de la Societat.

Se donà compte de les següents comunicacions: D'una del delegat de la Societat a Tànger, donant compte d'haver-se constituït en aquella ciutat un Sindicat d'Iniciativa i oferint els serveis del mateix; d'una altra de la Companyia de Camins de Ferro del Nord d'Espanya, acordant a la Societat en la seva intenció de facilitar informacions i distribuir follets relatius a Montserrat als passatgers que prenen bitllets per dit punt; d'una altra del Real Club de Barcelona donant les gràcies per la Copa que acordà donar-li la Societat per les pròximes regates; i d'una altra firmada per varis socis relatius al projecte de transformació de les Rambles en boulevard, respecte a quin assumpte acordà la Junta inhibir-se per raons que acordà exposar als interessats.

Per la Secretaria's donà compte de que toquen a son terme les gestions per la realització del Congrés de Foment i del Mil·lenni d'Aviació en les quals intervé la Societat en quant a son objectiu se refereix.

Per la propia oficina's comunicà haver-se adreçat fins al present a l'instància presentada per la Societat al ministeri de Foment amb relació a extenses referents als nous ferrocarrils transpirineus, l'arcalde de Barcelona, els arcaïdes i Ajuntaments d'Olot, de la Bisbal, de Lleida i de Manresa, els senyors de Lleida, don Joaquim Bonet i Amigó, els diputats a Cortes don Alexandre Lerroux, don Leonor Soler i March, don Raimon Bosch i Alsina, don Joaquim Maria Forgas i don Tomás Terrés.

Una festa simpàtica

Banquet al "Ateneu Democràtic"

El "clunch" que, per celebrar el primer aniversari de la seva fundació, organitzà el "Ateneu Democràtic" tingué lloc, com ja s'ha dit, ahir a la tarda, en forma simpàtica, per la cordialitat i entusiasme que hi regnava. Hi assistiren representacions de quasi tots els centres de U. F. N. R., demostrant així les seves simpaties per una entitat que tant ha treballat en bé del país, portant a cap una intensa i honrada actuació política i organitzant unes escoles neuris i bil·leus a les quals assisteixen nombrosos alumnes.

Prop de les sis, els comensals prenen seient a l'entorn de les taules que, en número de tres, s'han col·locat a la sala.

Ocupen la taula presidencial el president de l'Ateneu Democràtic, senyor Palà, nostres bons amics Ribera i Rovira, Mer y Guell i Eduard Batalla, el senyor Ramon Margall, de l'Associació d'Alumnes de la Universitat de Barcelona, en representació del semestari "El Cor del Poble" i el nostre company de redacció Andreu Nin.

Una esplèndida representació del bell sexe fa més simpàtica i amena la festa.

Avant de començar, un piano executa "La Marsellesa" i "Els Segadors", que son coïts i aplaudits amb entusiasme.

L'acte transcorre en un clima de simplicitat, sinceritat i expansiva cordialitat.

Arribat als postres, el president senyor Palà, s'aixeca per parlar i per tota la sala s'esmenta una formidable ovació i entusiasme es visques al president honorat i a l'Ateneu Democràtic. El senyor Palà, aplegat els aplaudiments, se redueix a concedir la paraula al senyor Duchay Salvat, que brinda per la prosperitat de l'Ateneu i ofereix el seu concurs per treballar a costat seu, en bé dels ideals de Patria i Llibertat.

Y seguidament, parla en Josep Maria Carreras, qui, en nom de la redacció de "El Cor del Poble", felicita a l'Ateneu, per la seva llòbia tasca i exposa'ls propòsits del nou semestari, inspirats en un profund sentiment de llibertat, d'una inextinguible moralitat en els homes de part i d'altra i d'un regim d'atenció a Catalunya i a les seves justes reivindicacions.

En Pere Sarsuelo, del grup escènic "El Cor del Poble", de l'Ateneu, brinda per la prosperitat del centre i l'lena unes fides i intencions d'ironies sobre'ls dos hines polítiques Cambó i Lerroux.

En Granell, secretari de la "Joventut del Democràtic" diu que no posseeix qualitat oratòries i que si pot oferir, en canvi, el seu concurs, fervent i entusiasta, per tot allò que resulti en profit dels nostres ideals.

En Ramon Margall diu que li pla parlar en una entitat que sap lluitar i honrar amb la seva actuació, els ideals que professa. Manifesta que els socialistes no son enemics de les reivindicacions nacionalistes i que senten un gran amor a Catalunya, i que, per tant, han decidit, junt amb mfr. Vicens Catalunya i Vicens Socialisme Internacional, en Batalla, referir-se al miting reformista celebrat al matí, censura la conducta dels que han anat a perhortar, puig deuen respectar totes les lides. Ofereix el seu concurs per l'obra del Ateneu i per a totes aquelles obres inspirades en un profund sentiment català i lliberal alhora. L'Andreu Nin glossa l'ideal democràtic, dedint-ne, en conseqüència, fortes censures pels que han portat el miting reformista. Enlleix els ideals de l'U. F. N. R., que encarnen i resumeixen els ideals patriòtics i liberals de Catalunya. Diu que l'U. F. N. R. és l'últim esperança política de Catalunya i que hem de mantenir-la posada i que posi i contra tots els embals i adversitats. A la copa del triomf dels ideals federals, nacionalistes i republicans.

En Gihert, de la secció d'acció política-social del C. N. R. de Gracia, manifesta la seva simpatia per l'obra de l'Ateneu, fent un discurs, que abans que tot s'ha preocupat de fundar una escola. Demana que totes les entitats continuïn aquesta positiva tasca cultural.

En Mer y Guell elogia la tasca del "Democràtic" que ha demostrat sentir sincerament els ideals patriòtics, liberals i democràtics, que no basta tenir-los a la boca, sinó fent-los arrelats en el cor i en la pens.

Fa un complet elogi de les Escoles de l'Ateneu, instal·lades amb arrelgo a les regies higieniques i a les principals de la moderna pedagogia.

Examina després l'actual situació política, combatent a el partit reformista i sentant la necessitat de mantenir la U. F. N. R., fonamentalment oposada a tots els partits orçamentals a l'espanyola i dirigits des del centre de l'U. F. N. R.: resum els nostres ideals de Patria i Llibertat. Aqueix que no'ls sentí, que són separats.

En Ribera y Rovira aixeca la copa per les noies que hi ha en el local i pel digne president del centre senyor Palà.

Estudia la situació especial del nostre partit i senta la necessitat de mantenir-lo ara més que mai.

Elogiant després la festa que se està celebrant diu que les entitats del partit deuen establir una contrainformació més freqüent, portant a cap una feina de gestió i intensificant l'acció política a Barcelona, mirall del Catalunya.

Aplaudiments ardorosos, ovacions formidables acullen totes les parlaments dels oradors.

Al aixecarse novament el president, l'ovació esdevingué interminable, entusiasta.

El senyor Palà donà per acabat l'acte amb breus paraules, manifestant que l'Ateneu Democràtic se troba sempre al costat dels que treballen i que no dubitarà en la seva tasca. Termina remarcant a tots els concurs que han prestat a la festa. Novament escolten els aplaudiments, y, a peu dret, entona l'himne, en mitj de gran entusiasme, "Els Segadors" i "La Marsellesa".

A la porta s'hi posà una sofà per recollir cantants amb desitj als presos per la vaga de Setembre.

MUNICIPALERIES

Ahir al vespre per dita ciutat s'hi veia ningú. Quatre periodistes, erants, seguien a aquells corredors, eternament en reforma, però també sempre com d'un pla de cinc durs al mes.

El despatx de l'arcalde desert, les dependències superiors desertes, també. Qui volia indagar, qui volia entendre no sabia com fer-ho. Però hi ha quelcom, diguis Providència, diguis com se digui, que protegeix tan els periodistes.

Y així ahir vespre, en la blana soledat dels corredors, va aparèixer un d'aquells regidors que no semblaven, porten dintre seu un arsenal de coses per contar.

La conversa començà.

—Es que vos varem preguntar—persistiu en vostra interpellació—.

—Ja ho he dit: corre. Reconec que hi han una pila d'assumptes més interessants que reclamen l'atenció del Consistori i es per això que cediré torn a tots aquells dels meus companys que vulguin parlar d'aquestes qüestions que son de veritable transcendència per Barcelona.

—Però aquestes interpellacions, de realitzar-se deuen ésser en sessions diverses, perquè totes en una mateixa deuria ésser impossible.

—Aquí està la qüestió. El dia de Corpus ja s'havien d'explicar totes, o al menys, totes la estaven anunciant; però lo del Saturno Parc va pondre tanta volada que, amb tot i que la sessió començà més d'hora, no hi hagué temps per res.

—Y en la sessió de demà passarà altre tant.

—No, perquè fora d'una, les demés interpellacions no tindran tanta importància.

—Y de què's parlarà?

—De lo de les obres de la casa de Lactancia que sembla costen un dineral i, com les de la Seu, no porten camí d'acabar-se. Duen que allò és un palau, amb cada filigrama de pintura i escultura que esgrindrà. Serà cures caríssimes de quina manera's porten les obres de referència. Veurim qui treu la cara per elles... Després se parlarà dels comptes de la comissió d'Assistència del bénd passat, que quedin amagats com els de la majoria pretenen. S'han contret una pila de compromisos que ara no se sab ombr satisfetlos. Naturalment que lo millor seria que'ls senyors que els contragueren els paguessin, però aquí en aquesta casa, no passa mai això. En darrer terme sempre paga la ciutat... Sinó recordeu-vos d'altres dels comptes del Palau Real. De segur, doncs, que això acabarà igual... Se parlarà també de l'abandó en què's trova'l servei de consums. Segons m'han dit, fa pocs dies, en plena nit, alguns regidors, en automòbil seguien alguns fellets, trovantlos casis tot en el major abandó. Figureu-vos lo que pot passar amb això, perquè sempre han segut aquestes de consums, qüestions que han cremat... Y això és tot?

—No, que per final, com a mossos de fòc, vindrà lo de les escombraries. Per de prompte en Garriga i Coll te concedida la paraula per explicar l'interpel·lació, y en Lluch, com vosaltres ja deuen sapèr, esmorla les cines per intervenir en el debat. No hi faltaria, també, proposicions incidentals, que poden emmaranyar la qüestió.

—Y se parlarà dels plans?

—Naturalment, encara que no més fos per la nostra alegria.

—No, no. Se n'ha de parlar per dignitat. Aqueix plans han de sortir d'allí on s'haigun.

Ana veieu, varen dir-me que eren el Negociat de Foment. Dones, signa allí on el diu s'han de desenterrar. Costi lo que costi. Pesta qui pesti...

El regidor seguí seu camí per aquells corredors desolats i els periodistes, errants, varen notar, mai sigui que per espiat, apuntar quatre notes en son carnet.

X. GAMBUS

Teatres y Concerts

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Avui, dimars, donarà en el Palau de la Música Catalana, son anunciament concert el notable pianista senyoreta Pilar Castillo, executant el següent programa:

Primera Part.—"Preludi y fuga" en mi menor, Bach-Liszt.

"Focs follets", Liszt.

"Mazepes", Liszt.

Segona Part.—"Sonata", número 21, op. 53, Beethoven.

Tercera Part.—"Triana", Albéniz.

"Les jeus d'aixà a la Villa d'Este y Saint François de Paule marchant sur les fots, Liszt.

"Obertura de Tannhäuser, Wagner-Liszt.

La senyoreta Castillo ha obtingut ja grans triomfs a l'extranger. Végis lo que s'ha dit "Le Monde Musical" de 15 abril del present any.

"Acabem de sentir a una jove pianista de un talent extraordinari, la senyoreta Pilar Castillo, una espanyola de 17 anys. Tanta força, virtuositat, tècnica y musicalitat se troben rarament reunides en una artista tan jove; y si l'impressió no es la del "El Poble",

es perquè lo que executa, lo que interpreta es profund i raonat. Tinguerem la satisfacció de sentir-la no tant sols en obres de Liszt que interpreta excepcionalment, sinó també en la "Sonata op. 21 de Beethoven, en obres de Schumann, de Chopin, en "Triana" d'Albéniz, en l'obertura de "Tannhäuser" de Wagner-Liszt, d'una dificultat terrible, executada no obstant, amb una facilitat meravellosa, sense esforços aparent. L'èxit que obtingué fou dels més entusiastes. Es, sens dubte, un astre nou i brillant que obtindrà la celebració a no trigar gaire.

BOSC

El dia 22 del mes que som, obrirà ses portes el Gran Teatre del Bosc, amb una Companyia de Varietés notabilíssima y de la qual tenim les millors referències.

L'Empresa se proposa presentar l'espectacle amb tot luxe y esplendor, y això, afegeix a les còmiques condicions del local y a l'agradable temperatura que's disfruta a l'estiu an aquells espaiosos jardins, fa preveure que'l més llaguer èxit coronarà els esforços de l'Empresa y l'espectacle se veurà sumament concorregut.

CONCERT

Avui dimars, a dos quarts de deu de la nit, se celebrà a l'Ateneu Barcelonés un concert en el qual prendrà part la senyoreta Emilia Vilas y els senyors Lozano y Garcia de Lenc.

En el programa hi figuren la Sonata en la de Mozart, algunes peces d'Albéniz y la polonesa en la bemola, de Chopin, que interpretarà senyor Garcia; y una col·lecció de melodies del senyor Lozano que cantarà la senyoreta Vilas, acompanyada per l'autor.

Del Govern civil

Diversos

Diumenge a la tarda foren detinguts y conduïts a la presó sis revenedors que exercien llur indústria a la plassa de toros nova.

Així mateix fou detingut y empresonat el curander conegut per "Niño Dios".

La Comissió organitzadora del pròxim Congrés hotelier ha visitat al governador oferint-li la presidència del mateix.

Per assumptes d'interès provincial ha visitat al governador el diputat provincial senyor Durán y Ventosa.

Han segut imposables cinc molins de 500 pesetes a cinc revenedors de localitats.

Com que no les han pagades han segut detinguts.

Per no pagar les multes que s'imposen a un subjecte que, vestit amb túnica y decals, anava fent de curander per la barriada de Poblet, ha segut detingut.

L'inspector de Sanitat ha donat compte al governador del estat dels migitoris en els teatres y llocs públics complint ordres donades per dita autoritat.

En vista de que alguns d'ells, amb tot y la ordre citada, no s'han posat en condicions, el governador els concedeix un plas de 15 dies per posar-hi, baix pena de clausura dels establiments.

S'ha posat nota de presentació als Estats de les Societats "La Terrestre", "Cooperativa Vegetariana Internacional" y "Círcol y Socorros Mutuos de Perquers y Barberes".

Festes y Sports

Nàutica

Ahir matí, se celebrà la regata definitiva per disputar-se la Copa del rei entre'ls iais de 7 metres "R. C. B." del Real Club de Barcelona y "King-koal" del Real Club Nàutic.

El resultat fou favorable al "R. C. B." que guanyà el "King-koal", per un minut de ventaja, quedant per aquest motiu detentor de la Copa.

També tingué lloc la regata definitiva entre'ls iais de 6 metres "Pillu" y "Rasios" ambdós del Real Club de Regates de Valencia, guanyant el primer y quedant, per lo tant, detentor de la Copa de la Lliga Marítima Espanyola, primer premi d'aquesta serie d'embarcacions.

La regata-cruier al Masnou que's celebrà diumenge, no tingué molta importància, però no obstant y així hi prengueren part bastants iais.

Arribaren primer, de la serie de 7 metres el "R. C. B."; de la de 6 metres, el "Pillu" y de la Sonderbliss l'Isle I.

De canots automòbils no n'hi anaren més que tres o quatre, per lo qual la regata no revestí cap interès.

Votllades

Digne de lloansa fou la "Votllada" que's celebrà diumenge passat per benefici y en honor del jove en Josep Aixà, que avui se troba en el servei militar.

Hi prengueren part nombrosos socis del Centre Republicà Democràtic Federalista del Poble Nou y la distingida tiple senyoreta A. Cosas, que feren les delícies de l'auditori amb el tenor còmic Lluis de Val y'ls senyors Angel Sacosas y Francesc Nogués (tenors), y'ls barbons Jaume de Val y Miquel Colomina.

Recitaron poesies el senyor mestre d'escola, Francisco de A. Morera, y'ls senyors Torredellas, Casajosa, Besalduch, y'ls nois Padró, Llorente y Moncostós.

El cor de dit Centre, entonà'l Schotichs

original del maleguanyat Jaume de Val y'l dirigí'l seu fill Lluis.

La concurrència aplaudí amb entusiasme totes els números, degut al gran acort en que foren executats, y acompanyats a piano pel mestre F. Rosell.

El senyor Ferrando, actual secretari, llegí una carta de nostra consoci y beneficiat senyor Josep Aixà, que fou molt aplaudida.

Se posà en escena'l precios díalec del senyor Ll. Milla, nomenat "Parricidas", lluitant molt els senyors J. Simó y A. Pujol.

El president, senyor Casals, feu'l discurs de gràcies essent molt aplaudit, y donà fi a la "Votllada" amb un lluit ball de Societat.

De l'Ajuntament

L'Orfeó Català y el "padazo de tierra española"

L'arcalde ha enviat el telegrama següent al ministre d'Instrucció:

"Alta honorífica distinció otorgada por S. M. el rei al "Orfeó Català" merecedor profunda gratitud Barcelona. Elusivamente felicitó V. E. por patriótico acierto sometiendo Decreto firma S. M. Personalmente agradeciendo efusiva transmiendome halagadora noticia y devuélvome afectuosa saludo expresión de sus sentimientos de amor a este padazo de tierra española."

La nova empresa "Energía Eléctrica" se li concedeix permís per canalisar alguns carrers, fixant en 29,378 pesetes els drets d'obertura de rases; en 44,067 els drets de instal·lació; en 25 anys el cànon d'una caixa de distribució; en 56,480 pesetes la garantia per respondre dels paviments.

S'ha presentat una instancia d'uns abastadors de bestiar boví y de llana en la qual demanen que's regularisi l'estada de bestiar als corals, perquè actualment, amb un tribut insignificant sols son utilitzats per uns quants.

Han expressat l'opinió de que haurien de ésser tres a subsesta, com se va fer amb els de porcs.

L'arcalde ha publicat el bandol per les excepcions del alistament de quintes.

La comissió d'Ensenya autorisa als propietaris de les cases núms. 54, 56, 58, 60 y 62, del carrer de Clara, per a assaltar tota l'acera, de la fatxada a la vorad.

Aviat s'instal·larà una font al encreuament Indústria y Padilla.

Per preu màxim de 16,269 pesetes, se adquiriran per subsesta desinfectants per la Higiene Urbana y medicaments per a dispensaris.

Se tracta de demanar exempció de subsesta per comprar mobles per a l'atzeret del Parc, completant 6,000 pesetes.

Tots els nomenaments d'industrials del Municipi seran anul·lats. Lo que no's fassi per subsesta, anirà a càrreg dels tallers municipals.

S'ha presentat una instancia, demanant l'obertura del carrer de Bailón, entre Diagonal y Provencas. La firmen 276 veïns.

Ha segut invitat l'arcalde al Congrés de fondistes que començarà'l dia 17.

De la Diputació

La Comissió Provincial, en sa darrera sessió va despatxar els dictàmens proposant l'aprovació y l'ínitq dels comptes municipals de Bigues, Caldes de Montbuy, Giscarteny y Sant Quirze Safaja, de 1911.

Resolent les consultes elevades per les Comissions mixtes de reclutament de les provincies de Barcelona y Tarragona, respecte a la classificació que deu donarse als mossos que, sortejats per l'actual reemplaçament en diferents Ajuntaments de ambdues provincies y que tenen la seva residència a l'extranger, els respectius consuls dels quals han remés les certificacions exteses amb arrelgo al article 95 de la lei anterior, s'ha disposat, amb caràcter general, que's contestin tals al·ludies consultes, en el sentit de que dites certificacions, expedides amb arrelgo a lo disposat en l'article 95 de la lei anterior pels consuls d'Espanya a l'extranger, son tingu per bastants en el present reemplaçament, servint de base per a la classificació dels interessats, sense perjudici de que, a la seva concentració a files, sigui comprovat en cada un el coeficient de la seva aptitud física.

Botlletí del Treball

Les vagues

Segons dades de la secció d'estadística de les vagues, del Museu Social, durant el passat mes d'Abril se declararen a Catalunya 8 paros de treball (vagues o lock-outs). De ells, ne corresponen 1 a Barcelona, 2 a Palamós, 1 a Palafrugell, 1 a Valls, 1 a Reus, 1 a Vilanova y 1 a Tarragona. Aquests paros comprenen un nombre màxim d'obrers de 3.257.

Durant el mes terminaren totalment 9 paros, els que junt amb els terminats parcialment, representen 3.452 obrers que han tornat al treball.

De les susdites vagues, 8 han segut guanyades pels obrers, 5 perdudes y 1 acabada per transacció.

Durant el mes de Maig el nombre de paros declarats ha segut 8, corresponent respectivament a Reus, Valls, Puigcerdà y Barcelona.

Aquests paros comprenen un nombre màxim d'obrers parats de 108.

Durant el mes terminaren totalment 4 paros, els quals, junt amb els terminats parcialment, representen 2.811 obrers que han tornat al treball.

De dites vagues, una ha segut guanyada pels obrers, 3 perdudes y una acabada per transacció.

TRIBUNALS Y JUTJATS

Audiencia Provincial

En la Secció primera se reuní'l jurat, ocupant el banc dels acusats Félix Marín y Vicens Horta, acusats respectivament d'un delicte d'homocidi per imprudència, y de danys.

Els fets d'autes eren els següents:

En 25 de Mars darrer el tramvia núm. 34 de la Companyia de San Andreu y extensions que menava'l processat Félix Marín, va atropellar en la carretera de Ribes a un individu anomenat Josep Molinas, el qual morí casi instantàniament.

Els ciutadans, indignats per l'atropell, que sovintejaven molt per aquell temps, s'atropellaren, llençant pedres contra'ls cotxes motor y remolc y intentant viciarlos, lo qual haurien realitzat de no compareixre oportunament els agents de l'autoritat.

Com a tap del motí fou detingut l'altre acusat Vicens Horta, el qual comparegué al judici vestit amb l'uniforme de soldat de caballeria.

Els danys causats pel públic en els tramvies foren valorats en 509'20 pesetes. En

canvi l'ingrés valorà l'immensa perdua soferta per la familia del mort.

El fiscal senyor Montcada, un cop celebrada la prova va retirar l'acusació contra'l processat senyor Laplana, mantenint-la empro'ls altres Vicens Horta.

Però'l jurat estimant amb molta més q'libertat el Marín no era de justícia condemnar a l'altre processat dictat veredict d'innocència, y la Sala, conformant-hi, dictà sentència absolutoria de l'Horta, al qual defensà'l lletrat senyor Camps y Gurs.

En la Secció tercera comparegué Gregori Amat acusat d'haver proferit menaces de mort contra son antic principal don Joaquim Muñoz, amo d'una subsesta de la Virrocin.

El fiscal senyor Gabarró, demanà a la Sala que imposés al processat la pena de 2 mesos y 1 dia d'arrest major.

Jutjat de guarda

Durant la seva darrera guardia'l jutjat del districte de la Concepció, escrivia'l don senyor Guardiola, instruí 13 diligències, fent decretar la detenció d'un individu, fou substituït dit jutjat pel del districte de l'Hospital, secretaria Aracil.

Senyalaments per avui

Audiencia territorial.—Sala primera.—Ordinari definitiu entre Leopold Gil y Julia Castellón. Barcelona.

Sala segona.—Pobres entre Antoni Cortinas y Josep Vaquer. Puigcerdà.

Audiencia provincial.—Secció segona.—Robo, contra J. P. Matarró.

Secció tercera.—Danys contra E. P. Sur, Escándol públic, contra C. C. Sur.

IGNASI IGLESIAS

FLORS DE CINGLE

POEMA DRAMATIC

choral y cançons

Cassà Casademont

Preu: 2'50 pesetes

PERE COROMINAS

LA VIDA AUSTERA

EDICIÓ POPULAR

— 5.000 —

2 PAGES

ESTÀ EN VENDA EL TERCER MILER

CRONICA DE BARCELONA

CARNET D'AVUI.—A les deu del matí:

Reunió del Congrés de la Fomera al Palau de Belles Arts.

A les quatre de la tarda: Sessió de l'Ajuntament.—Idem, de la Diputació.

A les deu del vespre: Conferència del senyor Ribera Baylana a l'A. E. P.—Concert per l'Orfeó Barcelonés al Palau de Belles Arts.—Reunió dels Gremis a l'Unió Gremial.

EL TEMPS.—A mida que's va anar ahir aixecant el dia, se va anar enfurruyant el cel, guagent entre dolze y una del mitjà una lleugera ruixada.

Després s'asserenà completament el cel y brillà'l sol esplendorosament durant tot el rest del dia, tornant-se ennuvolat al ferse fosc.

Com se veu, estem en un període de temps variable. La temperatura empré, es fonsa agradable, perquè'l sovintejat la pluja, refresca l'atmosfera.

per a l'organització de les festes que's tinguin projectades.

L'Unió Gremial recorda novament a tots els Sindracs dels gremis adherits a la mateixa la conveniència d'assistir a la reunió que tindrà lloc aquesta nit a les deu en son local social, Montziball,

cooperaren al resultat obtingut, don Ró-
mual Bosch y Alsina, don Josep Maria Cor-
net y Mas, don Maties Muntadas, don Alfons
pel y Mas, don Josep de Sert, don Josep de
Sola, don J. A. Durán i Folguera y don
Joan Aguilera.

Durant l'acte, y, com a record de l'homen-
atge, s'oferirán a les senyores Marqués y
Sola unes llosetes y artístiques plaques de
argent amb les figures al·legòriques, dels
senyors Mas, Bosch y Alsina, don Josep de
Sert, don Josep de Sola, don J. A. Durán i
Folguera y don Joan Aguilera.

Serán invitats a aquesta festa les au-
toritats, els presidents de les societats econó-
miques y la premsa diària d'aquesta ca-
pital.

Demà, dimecres, dia 12,indrà lloc la reu-
nó per la constitució definitiva de la "Ca-
pitla Barcelonina d'Higiene Escolar, en el
Col·legi de Metjes, Plaça de Catalunya, 9,
a les 7 en punt de la tarda. Es
prega l'assistència de les persones inscrites.

—Fumeu Hispania (series guerra Melilla),
El conegut psicòleg don Ignasi Ribera
Baylina donarà a l'Ateneu Enciclopèdic Po-
pular, avui, dimecres, a dos quarts de deu

de la nit, la novena conferència sobre et-
nologia general y terapèutica, en la qual
continuarà desenvolupant el tema: "Què és
l'hipnotisme, magnetisme y suggestió".
L'acte, com de costum, serà públic.

Ha sortit cap a París, el president de
l'Associació d'Arquitectes de Catalunya don
Josep Puig y Cadafalch, al objecte d'assis-
tir, com a delegat de dita Associació, a la
reunió del Comitè Permanent Internacional
d'Arquitectes y a les sessions del Congrés
Artístic Internacional que s'celebrarà a
Aix-la-Capital durant el present mes.

En el Teatre de Novetats, en el que se-
nta la companyia Guerrero-Mendoza, s'es-
ta representant, des del dia 13, la farsa sen-
timental en tres actes y en vers original de
don Ramón del Valle Inclán titulada "La
marquesa Rosalinda", que agraïm a un
gran èxit per la seua autor y interpret
com ho fou a Madrid el dia del seu triomf,
en quantes representacions donaren de
dita obra.

Informació de Catalunya
SANT HILARI SACALM 7 de Juny.

Se noten grans preparatius per a la pro-
xima temporada estival. Els cafés han fet
importantes reformes. El de l'Unió se pot dir
que ha sigut construït de nou amb ample-
res y espaloses sales que li donen un caràcter
d'edifici ben propi d'un centre d'estiu tan
renomat com aquest. Els establiments han
de veure amb gorg aquest important millo-
ra que ha convertit al cafè ronc y pobre fe-
abans en un casí elegant y senyorial.

Hi ha una gran demanda de pisos y ha-
bitacions molt superiors als demés anys, sent
creure això que la concurrència d'estudien-
ts serà grandíssima.

També els forasters trobaran un altre no-
vetat ben important amb l'instal·lació d'una
nova farmàcia excel·lentment proveïda y mo-
nada amb tots els avenços científics, dirigida
per l'illustre apotecari y bon catalanista don
Pere Gallardo.

El dia 24 celebra aquesta població la seva
festa major. Hi ha contractada la república
còmbia de Palafrugell y n'hi haurà una altra
que encara no se sap quin serà.

Els inspectors de sanitat y de veterinària
don Josep Estellés y don Ramón Bosch, han
presentat un informe a l'Ajuntament, econ-

seguint que prengui les mesures preventives que
detallen davant el perill del còlera.

Ateneu Pi y Margall DE LA BARCELONETA

Hores de visita al dispensari
Mòdul públic gratuït

Medicina y Cirurgia: dimars y divendres, de
sis a set del vespre.

Nas, gola y orelles: dimars y dimecres, de sis
a set del vespre, a càrrec del doc-
tor Moreu.

Malalties de criatures: dimars, dimecres y
divendres, de nou a deu del matí,
a càrrec del doctor Roig y Roig.

Assistència a parts: dijous y dissabtes, de
onze a dotze del matí, a càrrec de
la cirurgiana donya Isabel Rabassa
Bofill.

SENAT

Sessió del dia 10

Presideix el senyor Montero Rios. En el
banco blau estan els ministres de Gracia y
Justicia, de la Guerra y de Foment.

El senyor GARCIA MOLINAS, secretari,
llegix l'acta de l'última sessió, que s'apro-
va.

L'arquebisbe de Saragossa formula un pre-
suplica al ferrocarril de Carrión a Daroca.
El ministre de FOMENT promet activar
l'expedient.

El senyor RODRIGUEZ SAN PEDRO formula
un precatiu relacionat amb el règimen
interior dels ports.

El ministre de FOMENT ofereix correcció
als errors que cometes en aquest assumpte.
El senyor SAN PEDRO respon.

El senyor TORMO formula un altre pre-
suplica amb un quadre de Van der Goes.
S'entra en l'ordre del dia y s'aprova l'
projecte de llei concedint una pensió a la
viuda del ex-ministre senyor Llorens.

Se posa a discussió l'acta de la sessió.
Se suspèn el debat y s'aixeca la sessió.

una pensió a la viuda del capità d'enginyeria
López Pérez.

El senyor LOPEZ MORA demana que s'
suspenda la sessió fins que vingui a la
Cambra els senyors.

El senyor SEMPRUN y SAN PEDRO
intervenen.

Se suspèn el debat.
S'aprova el següent projecte de llei:
Concedint el bronze necessari per a l'ho-
menatge a Mamel Camo.

Idem una pensió al secretari judicial de
Sueca y a les famílies de l'habilitat y del
agutall que foren víctimes dels successos
de Cullera.

Idem al buzo Florentino Hevia una pen-
sio de 900 pessetes per serveis prestats en
el creuer afrika Regente.

Prohibit el treball industrial nocturn de
la dona.

Se reanua la discussió del projecte de
lleis de bases de senyal.

El senyor SAN PEDRO contesta el ter-
cer torn en contra del dictamen. Estudia
l'aspecte econòmic del projecte extenent
en llargues consideracions sobre el particular.

Se suspèn el debat y s'aixeca la sessió.

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

PER TELEFON
Y TELEGRAF
Madrid, 10, de 10 matí a 9 nit

Lo que diu la premsa

«La Mafanosa»

Títula l'article de fons «Un exemple»,
y comenta en ell que el mitjà celebrat
ahir en el que el mitjà de Barcelona
es concurren no deixaren parlar a don
McQuilken Alvarez.

Dia: Una vegada perorà'l que de les ra-
dicals revolucionaris no concurren en
al teatre de la Gran Via de Madrid, y s'ha
promès un omelette p'l discurs del pont-
ífex durant la celebració de l'acte. El
discurs de l'acte de l'acte.

Se diu que havia d'exposar l'orador va-
riats veritats per arribar a algunes car-
tes. Ningú va fer la plaça de l'acte. El
apàl·la desmuntant sense obstacles els
paragües de l'orador. Digui lo que li
dona la gana. Per cert que tingué co-
res realment pintorescos, abundantment
originals que no han sigut prou detallats.

Les paraules eren el límit del desenfado:
lo més tartarines y arbitrari que s'ha dit
a Madrid desde fa molts anys.

Ningú deu res. El senyor Lerroux se de-
fologia al seu gust. Amb la orografia rep-
blicana senyalant pels seus noms els him-
nals revolucionaris. Relatà'l passat y lo
que es més difícil encara, profetisà l'avenir,
segons les convencions del partit y del
seu que.

Al final de l'acte en Lerroux prengué el
seu automòbil y s'enamuntà al seu luxós
hotel del carrer d'O'Donnell.

Els concurrencis no impediren l'acte
públic y no volgueren torbar la tranquil·litat
de l'alegal radical.

Però aquest exemple d'equivalència no ha
tingut eficàcia y a la primera ocasió, els le-
rouxistes han pogut en mala moneda.

«El País»

«El País» diu que es molt lamentable lo
ocorregut ahir a Barcelona, tant més quan
sempre tingué fama d'hospitalitat aquesta
ciutat, que és la més europea de les grans
ciutats espanyoles y a més que don Mc-
Quilken Alvarez no ha desparat d'ús en cap
port y mai s'ha dedicat a molestar al senyor
Lerroux ni als radicals.

Atribuïx tot lo que passa entre les rep-
blicanes al afany de crear partits nous y
mantenir els vells.

Tota aquesta voraginada finirà el dia que's
fassi el partit únic.

«A B C»

Don McQuilken Alvarez no pogué par-
lar ahir a Barcelona; no ho permeteren els
radicals y no bastà aquest atropell: l'ultra-
laren amb xindades y injúries.

El senyor Alvarez y el senyor Lerroux,
el senyor Soriano y en Pau Iglesias, poden
anar a predicar sense que hi hagi cap con-
tra la llibertat en els ciutats més catòliques y
contra la monarquia en les ciutats més mo-
nàrquiques.

Els republicans, intolerants y lerouges con-
tra els seus enemics, també ho son entre ells,
y abans a Valencia, després a Sevilla y Sa-
ragossa y ara y a la avans a Barcelona, don-
ant exemple de lo que seria la República.

La intranquilitat y la tirania s'han refugiat
en els ciutats bissones de son amor a la li-
bertat y al progrés. Així donen un argu-
ment viu de lo que passaria en la nació
si calgués a les seves mans.

Lo que seria la República és el comen-
çament que s'agereix a tot el món l'escàndol
de Barcelona.

«La Riba»

En el sortidg d'avui han sortit premiat
amb els majors:

Primer premi, 250.000 pessetes, número
859, venut a San Sebastián.

Segon premi, 100.000 pessetes, número
18.683, despatxat a Huelva.

Tercer premi, 60.000 pessetes, núm. 11.003
venut a Madrid.

Premis amb 8.000 pessetes, núms. 5.806
Granada, 901; Sevilla, 1.483; Barcelona,
9.641; Barcelona, 19.897; Madrid, 18.145; Ma-
drid, 16.321; Palència, 19.978; Sevilla, 11.303;
La Lina, 10.047; Huelva, 18.749; Terrogona;
18.871; Granada, 11.275; Gijón, 19.888; Ma-
drid, 13.472; Guadalupe; 15.002; Santan-
der, 7.895; Madrid, 78; Madrid, 9.555; Bar-
celona.

«Els mestres de les Vascongadas»

El ministre d'Instrucció publica ha dir-
git un telegrama a les tres Diputacions de
les provincies vascongadas, comunicant-les
que's proposa anunciar concurs per a ascens
y trasllat de mestres en la segona quinzena
d'aquest mes.

El dimecres se celebrà una reunió a
Elbar de representants de les Diputacions
vascongadas, creient que s'arribarà a un
acord.

«En Weyler»

El general Weyler ha celebrat una confe-
rencia avui amb el ministre de Foment,
relacionada amb els ferrocarrils del Sur de
Espanya, per ser el capítol general de Ca-
talunya vicepresident de dita companyia.

«Al Suprem»

El dijous vinent se celebrà davant el
Suprem en ple, constituït en sala de justi-
cia, la vista de recurs de responsabilitat
interposat contra la Sala primera.

En dit acte, el senyor Sol y Ortega y l'
fiscal discutiran la procedència d'admetre

o no la querrela presentada contra l'esmen-
tada Sala.

L'acte serà a porta tancada per acord de
dit tribunal que'l formaran 25 magistrats
presidits pel que ho es del Suprem.

«Visita»

Una comissió de la Cambra de Comerç,
ha visitat al ministre d'Instrucció per demanar
que dicti les mesures conduents a evi-
tar que en les Cooperatives de consum s'es-
pengui no sols als socis sinó al públic en
general.

«La missió nord-americana»

A mitj dia ha estat al Palau, a cumplimen-
tar als reis, la missió extraordinària en-
viada pel govern dels Estats Units per in-
vitar a Espanya a concórrer al certamen
internacional que se celebrà a Sant Fran-
cisco de California amb l'objecte de com-
memorar l'obertura del Canal de Panamá.

El rei ha conversat amb els comissionats,
entertant de tots els detalls d'aquella obra
que d'una o altra de les grans obres.

A la una de la tarda, la missió yanqui
ha estat obsequiada amb un banquet al saló
d'embaixadors del ministeri d'Estat. Hi ha
assistit el senyor Canalejas, els ministres,
el subsecretari d'Estat, les autoritats y pre-
sidents dels centres comercials. S'han pro-
duït corals brindis per la confraternitat
d'ambdues nacions.

Aquesta tarda els comissionats han visitat
els monuments y aquesta nit serà ob-
sequiada per la Legació francesa amb un
banquet al que estan convidats els senyors Ca-
nalejas y García Prieto.

«Lo del Marroc. Les negociacions»

Avui s'ha rebut la contestació de Angla-
terra a l'última nota espanyola.

La resposta es favorable als desitjos de
Espanya en lo relatiu a la vall de Ughra.

Amb tot, com que hi ha diferències no-
tables sobre altres extrems, les negociacions
continuaran per bastant temps.

«La Mancomunitat»

Demà reanirà la comissió que entén en
el projecte de llei de Mancomunitats per
següer preparant el dictamen que ha de donar
avui.

En la reunió hi serà el senyor Canalejas.
El senyor Moret ha comunicat a la comissió
que tindrà el sentiment de combatre'l
projecte y votar en contra, però molts ha
subint, y que li sembla inconvenient plan-
tejar el problema sense arrencar de l'auto-
nomia dels organismes locals.

«Assumptes d'Almeria»

En la reunió que avui celebraren amb
el ministre de Foment els representants a
Corts per la provincia d'Almeria y l'con-
seil d'administració de la Companyia dels
ferrocarrils del Sur, se convingueren les
següents conclusions que el senyor Villanue-
va quedà encarregat de telegrafiar al go-
vernador d'Almeria per que les fassi pú-
bliques:

1. No procedir a l'organització dels ser-
vici propi per la companyia per al tras-
llat de l'excés número d'emplats sense ob-
tenir l'autorització del ministre si tal cas
arriba.

2. Procedir en el terme màxim de sis
mesos, al estudi del projecte de trasllat de
la via marítima, nomenant-se un inspector
pel Govern que decidís les diferències en-
tre la Companyia y la Junta d'Obres del
Port.

3. El Govern farà complir a la Com-
panyia totes les conclusions que s'acordin
a la reunió.

«Oviedo»

Oviedo.—Se nota cert malestar entre's o-
brers de les mines d'Aller, encara que's de-
clara acabada la vaga.

El Sindicat Miner dirigí al ministre de la
Governació'l següent telegrama:

«Solucionada la huelga del coxo de Aller
per promesa del governador de admitir a los
compañeros despedidos, reanudamos el tra-
bajo; pero la empresa no sólo no cumple su
promesa admitiendo a los despedidos compren-
didos en la fórmula de arreglo, sino que si-
gue despidiendo obreros y amenaza con re-
presalias».

El senyor Barroco després de celebrar una
entrevista amb el marquès de Comillas ha
telegrafiat ratificant la fórmula y negant que
l'empresa fassi represalies.

No serà estrany que's reproduïxi la vaga.
Els soldats del regiment del Príncep y les
forces de la guarda civil concentrades en
Aller continuen en els seus miners.

«Vista d'un procés»

Demà comensarà davant l'Audiencia la
vista del procés seguit contra's anarquistes
Antoni Vagi y Emili Rendueles processats
per suposats autors de l'assassinat del pa-
tró Lantero.

Defensarà als processats l'advocat senyor
Barriovero.

«Banquet»

Cádiz.—A bordo del transatlàntic «Alfonso
XIII», cedit pel marquès de Comillas, ha
sigut obsequiada amb un gran banquet la vi-
da d'Itúrbide.

El menjador del vaixell estava profun-
dament adornat amb flors y plantes.

Després se celebrà un ball que durà fins
l'horari e a sortida de l'expres per Madrid,
en el que va sortir la vida d'Itúrbide.

«Els conservadors saragossans»

Saragossa, 10.—La Juventut Conservadora

organiza una festa per al repart de li-
bros de l'Institut de Previsió entre's fills
d'obrers que varen naixer el dia de la fun-
dació de dita entitat.

La plana major dels conservadors sortirà
dintre d'alguns dies a fer un viatge de pro-
paganda per tots els pobles de la provincia.

«Vaga.—Peregrinació»

Per haver sospes els treballs als burgesos
estan en vaga 25000 peletes.

Arribà la peregrinació procedent de Bar-
celona. Els peregrins assistiren a la funció
del temple del Pilar.

«Notícies del Congrés»

El comitè de Romanones ha sortit aquesta
tarda del Congrés molt abans de que acabés
la sessió.

La desanimació que durant tota la tarda
hi hagué al Congrés s'acentuà a darrera
hora.

Durant la discussió dels Pressupostos sols
hi havia sis diputats en els bancs de la
majoria.

«Comptes generals de l'Estat»

A la sessió primera del Senat se reuní a-
questa tarda la comissió permanent de com-
ptes generals de l'Estat per canviar impres-
sions.

Acordà la comissió tornar a reunir-se amb
objecte de pendre acord per dictaminar.

«Les Corts de Cadiz»

El comitè de la Junta del centenari de
les Corts de Cadiz se reuní examinant el in-
forme dels senyors Benlloch y Repullés que
proposen l'excursió del monument comemo-
ratiu a la gran plaça de l'Aduana de
Cadiz.

Se tractà del repart de medalles y diplo-
mes commemoratius del centenari.

Respecte als festejos se acordà que tin-
dran lloc del 1 al 10 d'octubre, quedant en
comunicar al president del Consell de minis-
tres el programa, puig el té en estudi defi-
nit.

Se donà compte d'una comunicació que
ha enviat la Cambra de Puerto Rico partici-
pant que celebrà una reunió per tractar ex-
clusivament de l'invitació del Govern espa-
nyol y que acordà enviar dos representants
per a que assistís a les festes del cen-
tenari, per lo qual se votà un crèdit de
5.000 dollars.

«Banc de fiança»

S'ha constituït la comissió del Congrés que
ha d'entendre en la proposició de llei sobre
establiment d'un Banc de fiança.

Se nomenà president al senyor Burell y se-
cretari al senyor Romo.

«El cinema don Lerroux»

«El Radical» publica aquesta nit el següent
telegrama del senyor Lerroux:

«Barcelona, 10.—Considero censurable en
Barcelona lo mismo que censuro en Bilbao
condeno ambos actos de intolerancia como
todos sus iguales. Proclamo la libertad de
la tribuna y el respeto a los derechos de los
propagandistas aun en actos organizados con
poca oportunidad y aun frente a demasías de
lenguaje, pero me siento quehaceres respon-
sables a las entidades radicales del tra-
sado del mitin de ayer, lo cual lamento.—Le-
roux».

«Lo de asociaciones»

Se reuní la comissió del Congrés que en-
tén en el projecte de llei d'Associacions
canbiant impressions sobre'l projecte.

Demà tornarà a reunir-se la Comissió pre-
parant el dictamen.

«CONGRES»

Sessió del dia 10

Sobre la sessió a les 3'15, baix la pre-
sencia del comitè de Romanones, y tro-
bant-se en el banc blau els senyors Canalejas
y Barroco.

Gran desanimació en ascons y tribunes.
S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Pregues y preguntes.—Variis diputats for-
mulen pregues d'excés interès.

El senyor ROMEU pregunta si's pot sol-
metre a presó preventiva un diputat des-
prés de concedir el suplicatori y qué deu
ferse quan les Corts estiguen tanquades.

Pregues al president de la Cambra que amb
l'urgència possible se concertí amb el Go-
vern y amb la comissió de suplicatori, per
que's concretí un acord sobre la materia,
o bé que's pulsí l'opinió dels quefes de les
minorias per al mateix acord.

El PRESIDENT diu que podria ara an-
ticipar la seva opinió, però després la que-
stió molt important, consultant l'opinió dels
quefes de les oposicions y amb el Govern
demà o passat demà però pendre un acord
sobre'l particular.

El senyor LLOSAS s'ocupa de lo que
passa amb el monic «El sacrifici de l'ile-
gales», que està encavlat en un terreny par-
ticular.

Manifesta que's tracta d'un monument de
gran valor artístic y prega a la Mesa que
ho posi lo més aviat possible en coneixement
del ministre d'Instrucció pública lo que pas-
sa a fi de que no terribi e sortir d'Espanya
tant apreciada obra d'art.

La Mesa diu que traslladarà'l preu avui
mateix al ministre d'Instrucció pública.

El senyor MARTIN SANCHEZ formula
un precatiu relacionat amb la expropiació de
monis y població forestal a la provincia
de Segovia.

El senyor JORRO formula un precatiu d'in-
terès local.

El ministre d'ESTAT, contestant a una
pregunta del comitè de Los Andes, manifes-
ta que per gestions diplomàtiques s'ha lo-
grat que's vins de Jerez y Málaga puguin
contenir, per la exportació a Viena, dos
graus y mitj de graus de posata, en lloc dels
dos graus reglamentaris.

Respecte de fransa, continuen les ges-
tions sobre aquest particular y adverteix
que Italia se troba en el mateix cas que
nosaltres, havent formulat les mateixes re-
clamacions per als seus vins generosos.

Alburt els ressorts que'l comitè de Los
Andes ha dit que podien tocar els governs
per obligar als governants estrangers a ac-
cedir a les demanes, diu el senyor Garcia
Prieto que, efectivament, els governs tenen
facultat per tocar aquests y altres ressorts
de caràcter anarxista, però son per ser
empreses amb gran prudència y parsimonia.

El senyor PEREZ ASENCIO s'adhereix a les
manifestacions del comitè de Los Andes
demandant facilitats per a l'exportació de
vins de Jerez.

Ordre del dia.—Després de l'excursió ob-
servadora del senyor PEDREGAL, s'apro-
va un dictamen concedint un crèdit extraor-
dinari per obligacions d'exercicis tancats
del ministeri de Marina.

Sense debat s'aprova altres dictamins y
se prenen en consideració algunes proposi-
cions de llei.

Seguix el debat sobre'l plan de carre-
teres.

El senyor GASSET defensa'l plan que for-
mà el rel don Alfons que diu així:
«La reia y la, profundament commoguts
per la terrible catàstrofe del «Vendemiare»,
nos preguem que acceptem la expressió del
nostre sincer condol y transmetem a les famí-
lies de les víctimes la nostra profunda sim-
patia. De tot cor participem en el dol de
Fransa y de la seva valerosa Marina».

M. Falcères ha contestat:
«Al associarme al dol de Fransa y la seva
Marina, VV. MM. ens donen un nou testimoni
d'amistat dels més puros. Els ho remercio
de tot cor. Les famílies de les víctimes agra-
iran fonament la simpatia que V. M. ha
tingut a bé dirigir-les».

Afirma que en virtut del seu projecte se
construirán 375 ponts.

Diu que a la provincia de Palència, que
representa a les Corts don Abilio Calderón,
hi corresponen 30 kilòmetres de carreteres
y que durant dos anys que dit senyor fo-
director general d'Obres públiques se con-
struïren en aquella provincia 167 kilò-
metres.

Amb el meu plànol de carreteres pirat-
ques no existeix cap compromís internacio-
nal.

En totes parts treballarà pel problema de
les obres públiques.

El senyor CALDERON (don Abilio) res-
pon. Manifesta que'l senyor Gasset té a l'ul-
tim de lo que mana la llei respecte a l'ul-
timació de carreteres.

Afirma que's camins veïnals son un com-
plet desastre per la nació.

Ha notat que en el plànol de carreteres
se'n eliminaren algunes y s'enclougueren al-
tres.

Amyadeix que el cost de la conservació
de carreteres es de 400 a 500 pessetes per
kilòmetre y que hi ha huit kilòmetre que
ha costat 2500 pessetes.

El senyor GASSET rectifica breument.

El senyor GARCIA BERLANGA intervé
per evidenciar que la provincia de Va-
lència és la més desfavorada pel plànol
del senyor Gasset.

